

§ 8.

Saafrømt en Moder selv ammer sit Barn, er Opholdskommunen berettiget til indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder efter Fødslen i Trangstilfælde og efter en Læges Anbefaling at yde hende indtil 1 Liter Sødmealk daglig.

Denne Hjælp kan ogsaa i Tilfælde, hvor Moderen ikke ammer Barnet, ydes fra det Tidspunkt, da det gennem en Lægeerklæring maatte blive oplyst, at Moderen ikke eller ikke længere er i Stand til i det væsentlige selv at ernære Barnet gennem Moder-mælken.

Hjælpen kan under de angivne Betingelser ydes, uanset om der maatte blive udredet anden Understøttelse i Henhold til Reglerne i denne Lov.

§ 9.

De i §§ 5, 7 og 8 omhandlede Understøttelser udredes som almindelig Forsørgelsesudgift, men uden Fattighjælps Virkning, af Opholdskommunen mod sædvanlig Refusion fra Forsørgelseskommunen.

De paagældende Understøttelser kan i København — saalænge der ikke findes nogen Hjælpekasse sammesteds — efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse og under dens Kontrol ydes gennem en Sygekasse eller en velgørende Forening og skal iøvrigt ydes gennem Hjælpekassen.

§ 10.

Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der imod Bestemmelsen i § 1, 1ste Stykke, anvender en Kvinde til Arbejde, eller som overtræder Bestemmelserne i §§ 3, 2det Stykke og 4, er ifaldet en Bøde fra 10 Kr. indtil 200 Kr. Samme Bøde ifalder den Kvinde, som imod Bestemmelsen i § 1, 1ste Stykke, lader sig anvende til Arbejde.

Sager angaaende Overtrædelse af de i foranstaaende Stykke omhandlede Bestemmelser paatales af det offentlige og behandles som offentlige Politisager.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft (ifølge Konventionen: senest den 1. Juli 1922). Samtidig ophæves Bestemmelsen i § 29 i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed.

En Sygekasses Forpligtelser til i Medfør af Sygekasselovens § 23 i Barseltilfælde at yde det paagældende kvindelige Medlem en Hjælp af mindst 1 Kr. pr. Dag, saalænge Sengelejet varer, indtil 10 Dage efter Nedkomsten, skal være afhængig af, at der ikke tilkommer hende Understøttelse i Henhold til nærværende Lov.

Som det vil ses, fastsætter Udkastets § 1 i Overensstemmelse med Konventionens Art. 3, jfr. Art. 1, Omraadet for Lovens Beskyttelsesregler til at være Haandværks-, Industri-, Handels- og Transportvirksomheder. Forbudet i § 1 svarer iøvrigt til Konventionens Art. 3 a, Bestemmelsen i § 2 svarer til Art. 3 b, § 3, 1ste Stykke svarer til Art. 3 d og § 3, 2det Stykke er en Gentagelse af Bestemmelsen i Fabrikloven af 29. April 1913 § 29, sidste Stykke. Lovudkastets § 4 svarer til Konventionens Art. 4 og § 5 svarer til Art. 3 c. I § 6 er foreslaaet en Bestemmelse om, at de særlige Underholdsbidrag, som i Henhold til Alimentationslovgivningen udbetales forskudsvis af det offentlige til en Barnemoders Underhold en Maaned før og en Maaned efter Fødslen, fradrages i Understøttelsen efter § 5. Bestemmelserne i §§ 7 og 8 er ikke nødvendiggjorte af Konventionen, men anses for at være et *naturligt Supplement* til Lovens øvrige Understøttelsesbestemmelser, jfr. Landstingsmand Steinckes Forslag i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II. Speciel Del, Side 157, §§ 257 og 258.